

Mirsad Hadžikadić:

U četvrtak naveče, što je bio 12. novembar, bio sam na televiziji Face TV gdje sam imao svojih 20 minuta, što je nešto što se kupuje. Za vrijeme mjeseca predizborne kampanje kupuje se vrijeme na privatnim medijskim kanalima. Izgleda da je to bilo jako dobro, pa smo imali dosta pozitivnih ocjena medija na osnovu tog obraćanja. U petak smo održali naš posljednji događaj predizborne kampanje, u Sarajevu. To smo organizovali i vidu lanca ljudi koji su stajali na trotoarima, neki okrenuti prema saobraćaju a drugi na drugu stranu prema pješacima. Prvo smo razmišljali o šetnji, ali zbog Covid-19 smo izabrali da oni stoje i da drže razne transparente - velike dijelove platna i papira sa porukama. Htjeli smo taj lanac napraviti od Vječne vatre u centru Sarajeva pa sve do predgrađa Ilidža. To bi se desilo u normalnim vremenima. Međutim, zbog Covid-19 smo spriječeni, i kad smo pitali da bude 500 ljudi rečeno nam je da ne može pa smo morali smanjiti broj na 200. Zapravo smo znali da neće odobriti 500 učesnika pa smo tražili 200, i dobili smo odgovor da je 30 ljudi limit. Onda smo rekli da je 30 maksimalno dozvoljeno na određenom prostoru, a ovo nije prostor nego je samo lanac ljudi udaljenih nekoliko metara jedni od drugih jer imaju te transparente među sobom sa raznim porukama. Nisu dopustili, pa smo tražili da se odobri sedam malih lanaca koji bi se svaki sastojao od 30 ljudi, koje bismo smjestili blizu jedne drugima ali ipak udaljili lance dvadesetak metara. Nisu odobrili. Sarajevo ima četiri opštine, pa smo mi od tri susjedne opštine zatražili da nam odobre barem dva, pa su nam odobrili dva lanca, svaki od po 30 ljudi. Međutim, znatno su ih odmakli jedne od drugih. Dakle, morali smo mnogo hodati da dođemo s jedne strane na drugu. Bilo kako bilo, krenuli smo od Sebilja, a to je mjesto gdje su golubovi. Ta opština, opština Stari Grad, nam je dopustila da imamo dva lanca, pa smo jedan stavili kod Sebilja a drugi kod katedrale, pa možete prošetati od jednog lanca do drugog. Naredni je bio kod Vječne vatre, a sljedeći ispred tržnog centra odnosno preko puta, odakle smo morali prošetati značajnu dionicu sve do muzeja, gdje smo imali još dva lanca, pa zatim do hotela Bristol gdje smo imali još dva.

Osmislili smo to na sljedeći način: imali smo prenos uživo na Facebooku sa šest kamera i šest prozora, pa smo počeli šetnjom, gdje smo sve pozdravljali, i pri tome bi ta kamera bila uključena i ljudi bi komentarisali naše poruke i prolaznici bi gledali naše poruke. Zatim, dok sam šetao od jednog lanca do drugog, osoba u kontrolnoj sobi bi prebacila taj prozor na veliki prikaz. Na taj

način je to izgledalo kao moja posjeta svim događajima, ali su svi bili u malim prozorima – svih šest, a povremeno bi jedan od njih iskočio na veliki prikaz pa bi se razgovaralo o tome, a onda bi se taj prozor povukao kako bi opet svih šest bilo prikazano, a ja sam šetao od jednog do drugog. Bio je i sedmi prozor a to je bio neko ko je šetao sa mnom cijelo vrijeme sa još jednom kamerom. Kod Vječne vatre smo imali jednu zaista *cool* izvedbu. Ljudi su nosili maske i prenosili određene poruke, i to je trajalo 7-8 minuta. Dakle, to je bio naš finalni događaj. Ljudi iz cijele Bosne i Hercegovine su došli na njega. Vrlo mali broj stranaka je zapravo održao događaj kojim bi zatvorili kampanju, osim onih arogantnih koje su uprkos mjerama propisanim zbog borbe protiv Covid-19 pronašle način da organizuju događaje sa 300-500 učesnika na malom prostoru, zanemarujući sve mjere, ponekad na otvorenom uz vatromet. Međutim, oni neće snositi posljedice zbog toga, prosto zato što su na vlasti. Mi smo poštovali mjere i uradili smo nešto drugačije, a ljudi su to primijetili a u manjoj mjeri je bilo riječ o tome i u medijima.

Subota je bila dan predizborne tišine, što znači da kampanja nije nikome dozvoljena, a zatim je došla nedjelja. Mirzeta i ja smo glasali u 11 sati na glasačkom mjestu u blizu mjesta gdje živimo. Tu su bili prisutni neki mediji da to zabilježe. Ostatak dana smo samo šetali gradom i pozdravljali prolaznike. Popodne smo odlučili otići u ured i tamo čekati rezultate. Biračka mjesta su zatvorena u 19:00, a oko 20:00 sati jedna od televizijskih stanica je navratila u naš ured kako bi uzeli moju izjavu o očekivanjima. Ista ta stanica me pozvala da dođem u njihov studio kako bih komentarisao rezultate izbora koji su pristizali. Od 20:00 do 21:00 imao sam i prenos uživo kao i inače nedjeljom, a zatim sam požurio u njihov studio pa se vratio. Rezultati su pristizali, a ja nisam imao pojma šta da očekujemo. Bojao sam se najgoreg a to bi bilo da ne dobijemo nijednog predstavnika, ali sam se nadao da ćemo dobiti 40-50 u raznim mjestima širom Bosne. Imali smo četiri kandidata za gradonačelnike/načelnike, ali to je bio zaista težak poduhvat za sve njih, prosto zato što u Sarajevu i tri od četiri opštine u Sarajevu, postoji koalicija četiri stranke koje su kandidovale svoje zajedničke kandidate za te opštine, pa smo znali da oni imaju brojeve do kojih niko ne može doprijeti. Jedino pitanje je bilo da li će ta koalicija pobijediti ili će vladajuća stranka pobijediti. Kad je riječ o vladajućoj stranci, desilo se toliko nepravilnosti, slučajeva nedoličnog ponašanja, naročito za vrijeme Covid-19, sa prevarama na sve strane, pa su ljudi željeli da ih kazne. Tako je ta koalicija pobijedila na skoro svemu u Sarajevu, a od četiri

stranke u toj koaliciji jedna je naročito dobro prošla u Kantonu Sarajevo. Dok su rezultati pristizali, najviše uzbuđenja je bilo oko pozicija načelnika. Nismo baš dobro u tome prošli, bili smo na neki način potisnuti. Rezultati za članove gradskih vijeća su pristizali kasnije, oko ponoći.

Dakle, otišao sam u taj studio, govorio malo o tome a zatim se vratio u ured, čekao do oko 01:00 ujutro, a kući smo otišli oko 01:30, ne saznajući rezultate. Dobili smo nekakav utisak da bismo mogli dobiti neka mjesta u pet opština, ali nismo znali koliko. Danas su rezultati mnogo jasniji, mada nisu potpuni. Još uvijek se primaju glasovi poslani poštom iz dijaspore, do pet dana nakon izbora, a onda će i njih izbrojati, pa pretpostavljam da ćemo u subotu i nedjelju biti bliže konačnim rezultatima. Konačni datum verifikacije i ratifikacije glasova je u decembru. Međutim, trenutno se čini da ćemo biti u 14-15 gradova i da ćemo imati možda 20-23 svojih predstavnika u gradskim vijećima, što je po meni vjerovatno dobar do vrlo dobar rezultat. Neke medijske kuće su primijetile taj rezultat pa rekle da je jedno od dobrih iznenađenja izbora rezultat Platforme za progres. Ovo su naši prvi izbori, pa bih stoga rekao da, u poređenju sa sličnim početkom, što znači da su počeli od ničeg, od nule... Imamo mnoge stranke koje su zapravo frakcije otcijepljene od većih postojećih stranaka pa koje uzimaju dio tih kadrova i formiraju novu stranku, Ali, one dolaze sa novcem i sa uspostavljenim procedurama, sa znanjem i *know how*-om, a mi nismo imali ništa od toga. Zato se poredimo sa tom jednom strankom koja je 2008. godine prijavila svoje kandidate za lokalne izbore po prvi puta. Mi smo prošli mnogo bolje nego što su oni tada, tako da smo se osjećali dobro zbog toga. Kad to sada posmatram, tačno je da je moglo biti i bolje, ali vjerovatno smo peti u Kantonu Sarajevo od preko 20 stranaka po pitanju broja glasova i mjesta koja smo dobili. U Sarajevu smo dobili svog predstavnika u svakoj od četiri opštine, a negdje i dva, kao i u dva predgrađa Sarajeva. Sarajevo takođe ima i vijeće za nivo grada gdje svaka opština koja je dio grada ima svoje predstavnike u opštinskim vijećima. Stranke koje dobro prođu na izborima stave svoje predstavnike u to vijeće na nivou grada. To je dakle indirektna demokratija, gdje oni nisu direktno izglasani, nego oni sa najboljim rezultatima šalju svoje predstavnike iz svake opštine u to gradsko vijeće koje odlučuje o temama koje su značajne za cijeli grad. Prema trenutnim rezultatima, imali bismo dva predstavnika čak i na nivou tog gradskog vijeća. To je zaista *cool*. Sada postajemo stranka koja ima svoje predstavnike u

lokalnim vladama. Vjerovatno ćemo ostvariti i pravo na neko finansiranje zbog našeg učešća u demokratskom procesu. Morat ćemo odlučiti kako da podržavamo svoje članove u tim gradskim vijećima, jer ćemo ih okružiti stručnim timovima odnosno ljudima koji znaju mnogo o određenim temama s kojima će oni biti suočeni tokom trajanja svog mandata kao gradski vijećnici. Interesantno je i uzbudljivo sada. Posmatramo mjesta gdje ponekad nedostaje samo tri glasa da se dobije još jedan predstavnik, ili pak da se dobije jedan predstavnik. Jedan grad je zaista važan za nas, zato što je i bošnjački i hrvatski, sa mnogo tenzija, i željeli smo biti u vijeću tog grada. Izgubili smo ga zbog tri glasa. Tri glasa na 700-800 nije mnogo.

Takođe smo mnogo naučili. Naučili so o lokalnim politikama i naučili smo da vam ponekad treba 400-500 glasova da uspijete, a ponekad treba 2.000 do 3.000, zavisno od veličine grada odnosno opštine.

U nedjelju ćemo imati sjednicu našeg Predsjedništva odnosno Upravnog odbora stranke, u Mostaru. Analizirat ćemo rezultate i donijeti neke značajne odluke o tome šta učiniti kako bismo bili efikasniji, kako bismo bili učinkovitiji, te ćemo razgovarati o strategiji za 2022. godinu kada će biti održani opšti izbori za kantonalni, entitetski i državni nivo odnosno parlamente. Bit će interesantno. U subotu, dan prije toga, održat ćemo sastanke u Mostaru sa lokalnim kandidatima. Zapravo i u subotu i u nedjelju. Subota će biti zvanični početak naše kampanje za Mostar, pa ćemo to obaviti, a u nedjelju ćemo se sastati sa kandidatima u Mostaru kao i sa gradskim odborom za Grad Mostar. Pokušat ćemo odlučiti kako ih podržati.

Sve u svemu, mislim da smo mnogo naučili u ovom procesu. Zaista nismo imali mnogo novca, ali smo imali volontere koji su vrijedno radili i koji su koristili vlastita sredstva za finansiranje lokalnih kampanja. Imali smo mnogo volontera koji su radili na izradi standarda, koji su podržali sve ove lokalne aktivnosti. Imali smo Akademiju koja je radila sa kandidatima kako bi ih pripremila za izbore. Imali smo Izborni odbor koji je radio sa kandidatima kako bi se pobrinuo da je sve što oni rade u skladu sa Izbornim zakonom odnosno da se ne naruši nijedan aspekt tog zakona. Ja sam posjetio svih 36 gradova i opština gdje smo imali svoje predstavnike, a neke od njih i dva puta tokom posljednjih 30 dana. Pokušavamo razumjeti šta smo mogli uraditi bolje i kako naučiti lekcije kako bismo ostvarili još bolji uspjeh 2022. godine. Ali, kao što sam rekao, mnogo smo naučili i nadam se da ćemo moći objektivno posmatrati svoj uspjeh i dokučiti šta se

treba uraditi. Kao što sam rekao, jako sam zadovoljan i ocjena koju bih nam dao za ovaj pokušaj je dobar do vrlo dobar.

Clark Curtis:

Kakvo je opšte raspoloženje članova Platforme i kandidata kako rezultati pristižu?

Mirsad Hadžikadić:

Bilo je isto kao i raspoloženje na dan rezultata izbora održanih 2018. godine kad sam ja bio kandidat. Jer, mnogi naši članovi nemaju političko iskustvo. Oni formiraju mišljenje na osnovu svakodnevnih susreta sa svojim kolegama i građanima tokom kampanje. Ti susreti su naravno pozitivni jer ljudi nas vole i sviđa im se naša poruka. Ali to ne podrazumijeva i glasove na izborima. Isti slučaj je sa Facebook lajkovima. Imamo mnogo lajkova i mnogi ljudi posjete našu stranicu i pozitivno komentarišu. Zapravo je većina komentara pozitivno kad je riječ o stvarima koje mi radimo. Ali to takođe ne mora da bude pretvoreno u glasove na izborima. Zbog takvih pozitivnih iskustava, i zbog jednog istraživanja javnog mijenja koje je uradila jedna televizijska kuća za Sarajevo, a prema kojem je Platforma za progres bila na poziciji broj 1, generisana je veličina pa su ljudi počeli imati nerealna očekivanja, upravo kao 2018. godine kad su neki mislili da ću pobijediti. Ja sam rekao: „Čekajte malo. Ja sam nepoznata osoba, bez infrastrukture, bez članstva, bez novca, bez kampanje, pa o čemu govorite?“ Ali ne, oni su se držali svoga. Pa, deset posto glasova, odnosno tokom noći bilo je 4, pa 5, i na kraju 10% ukupnih glasova, a 23 % je odnijelo pobjedu. Dakle, na noć izbora 2018. godine ljudi su bili utučeni i razočarani. Slično se dešava sada. Naši kandidati za gradonačelnike su zaista mislili da imaju šansu da pobijede. Činjenica je da nisu dobili ogroman broj glasova, ali su ipak dobili pristojan broj glasova, i ja sam bio jako zadovoljan njihovim uspjehom. Međutim, oni su se tajno nadali da imaju šanse da pobijede, i to je odredilo tok pa je ta noć bila zaista teška, naročito kad je došlo do uvjerljive pobjede koalicije formirane u Kantonu Sarajevo i gradu Sarajevu, čije rezultate za ta mjesta svi pažljivo prate u vijestima. Dakle, tog dana raspoloženje zaista nije bilo dobro. Pokušao sam popraviti raspoloženje i reći da je sve u redu, ali čak i ja sam u sebi bio utučen, pokušavajući da to ne pokažem što nisam uvijek uspijevao. Ali, naredni dan je bio upravo kao i 2018. godine, sa

vijestima o sve više gradova gdje smo prešli prag. Mora se imati 3% glasova da biste uopšte imali šansu da imate predstavnike u gradskom vijeću, pa što bolji rezultat bude, više svojih predstavnika dobijete. Pristizale su vijesti o gradovima gdje smo ušli u gradska vijeća, jedan, pa drugi, pa treći, i ljudi su počeli da shvataju da to nije loš rezultat, a ista stvar se dogodila i 2018. godine. U jednom trenutku se došlo do tačke realizacije da je ovo sjajno, da niko ovo nije očekivao, da je odlično. Mislim da će se slično desiti i sa ovim naporima, kada imate nerealna očekivanja jer nemamo novac da angažujemo nekog da izvrši istraživanje javnog mišljenja kako bismo dobili nekakav osjećaj o tome na čemu smo po pitanu broja svojih mogućih glasača. Dakle, da. Sada smo u poziciji da govorimo o tome jer dobijamo sve više rezultata, i osjećam se dovoljno dobro kada znam da imamo dobru startnu poziciju za 2022. godinu.

Clark Curtis:

Mislim da sam pročitao, a ispravi me ako griješim, da izlaznost na izbore nije bila baš dobra širom zemlje. Pretpostavljam da je i to uticalo na vaš rezultat na neki način. Je li ovo samo nastavak apatije glasača, ili kombinacija Covid-a s tim, znaš li?

Mirsad Hadžikadić:

Da. Izlaznost je bila niža nego što sam očekivao. Svi su rekli da će izlaznost biti oko 52-53%, jer to je tradicionalno tako, a ponekad se izlaznost popne na 56% na lokalnim izborima. Ali ovaj puta je do 11:00 sati izlaznost bila samo oko 10-15%, što je zaista loše. Kad sam ja otišao da glasam, čekao sam samo par minuta, što je jako drugačije u odnosu na 2018. godinu kada su ljudi čekali u redu satima da uđu i glasaju. Covid je uzeo svoj danak kad je riječ o izborima. Druga stvar je apatija ljudi odnosno razmišljanje da se ne može mnogo toga dogoditi. Na kraju je u nekim mjestima izlaznost bila 42 ili 43% a u nekim preko 50%. Problem kod nas je i to što evidencija glasača nije čista. Mrtvi ljudi glasaju. Neki ljudi žive izvan ali se registruju kao da žive unutar Bosne i Hercegovine pa onda zbog toga što su vani, u dijaspori, vladajuće stranke su proceduru za njihovo glasanje učinile zaista teškom, pa vrlo mali broj njih zapravo glasaju. Mislim, u državi sa manje od tri miliona ljudi je izlistano preko tri miliona potencijalnih glasača. U cijeloj državi ima manje od tri miliona ljudi, ukupno, uključujući djecu i sve. Zato ne znam šta

je to i oni zaista treba da očiste svoju evidenciju. Možda je izlaznost zapravo i viša nego što mislimo. Međutim, niko ne želi da se to uradi, jer vladajućim strankama se to sviđa jer to znači da mogu više krasti kad i mrtvi mogu glasati, a oni imaju mehanizam kojim to mogu realizovati. To su čudotvorci. Dakle, u konačnici smatram da je bilo ključno da izlaznost bude odlična, i želio sam da ona bude oko 75% do 80%, prosto zato što onda nekako možemo kompenzirati sve prevare koje se dogode na dan izbora. Ali to se nije ostvarilo, i u tom trenutku sam znao da smo u nevolji. Dobra stvar u cijeloj toj situaciji je to što je za koaliciju od četiri stranke glavni razlog bila korupcija u tom dijelu zemlje. Dobra stvar za njih je bilo to što su oni ljudi koji su izašli na izbore bili ljuti pa su uprkos Covid pandemije glasali protiv vladajuće stranke, uprkos svim prevarama, korupciji i svemu ostalom, pa glasali za tu koaliciju od četiri stranke, uradivši sjajan posao. Pozitivna strana svega je to što mnogi ljudi nama daju zasluge za donošenje ove promjene u državu, jer su neke od te četiri stranke zaista slušale ono što smo mi govorili ovih godina, pa su i preuzeli neke naše riječi, fraze i inicijative, usvojivši ih nakon što su vidjeli da ljudi nama vjeruju. Tome su dodali teške riječi protiv vladajuće stranke i određena pretjerivanja, što naš narod zaista voli. To oni vide kao znak snage: „Vidi šta im je rekao!“ To nije naš stil, jer mi ne govorimo loše o ljudima i ne pravimo loše reklame, nego jednostavno pokušavamo da ponudimo rješenja kako krenuti naprijed. Zato je njihov stil politike mnogo bolje prilagođen publici u Bosni i Hercegovini. Mislim da se to dešava i u Sjedinjenim Državama: negativne reklame bolje djeluju nego pozitivne reklame, a negativno vođenje kampanje je vjerovatno jedini način vođenja kampanje u Sjedinjenim Državama. Ista stvar je ovdje, i upravo to i vidimo.

Clark Curtis:

Mislim da sam ovo takođe vidio negdje. Jel se radi o istoj koaliciji opozicije u Banjaluci? Jesu li tu dobili mjesto gradonačelnika? Mislim da sam pročitao da je u jednom dijelu zemlje bila velika stvar to što je trenutni gradonačelnik praktički izbačen iz ureda.

Mirsad Hadžikadić:

Dvije stvari su se dogodile ovaj put. Koalicija koju sam ja spominjao je koalicija u Sarajevu. Još jedna je formirana u Banjaluci, koja je takođe smijenila trenutnog gradonačelnika – a Banjaluka

ima samo jednog gradonačelnika – koji je u nacionalnoj stranci tamo. Svi su uzbuđeni zbog te dvije činjenice i tih dešavanja u dva velika grada. U Sarajevu su tri načelnika zamijenjena, a četvrti je već bio njihov odnosno jedan od članova te koalicije. Odnosno dva u Sarajevu i jedan u predgrađu Ilidža. Smijenjena su dva načelnike koja spadaju u grupu onih koje je zaista teško poraziti, a to je veliki znak promjene. Zatim u Banjaluci, gradonačelnik je bio uspješan i ljudi ga zapravo vole, ali postojao je referendum o toj nacionalnoj stranci koja zaista arogantno vlada odnosno upravlja političkim poslovima u Republici Srpskoj pa i u državi, i koja zaista misli da može raditi što joj se prohtije. Postojao je referendum i o tome. Dakle, to je bila velika promjena u Bosni i Hercegovini – ta promjena političkog vodstva nabolje na lokalnom nivou u dva ključna grada. Čestitam svima njima, svim pobjednicima od sveg srca, što su imali političku izdržljivost, volju i hrabrost da napadnu te nacionaliste i pobijede. Čestitam im.

Clark Curtis:

Koliko će, možda „teško“ nije prava riječ, nego možda „izazovno“ biti ići naprijed i baviti se ovim koalicijama, s obzirom da one nigdje ne idu sad kad su ostvarile ovaj uspjeh? Kako to utiče na Platformu za progres i na ono što ona pokušava da ostvari?

Mirsad Hadžikadić:

Pa, uticaj može biti pozitivan ili negativan. Ta koalicija nas je zvanično pozvala da im se pridružimo, i tu odluku smo morali donijeti i o tome ćemo razgovarati na sljedećem sastanku Predsjedništva/Upravnog odbora stranke u nedjelju. Mnogi naši članovi od nas traže da nastupamo sami i da se ne uprljamo radeći sa drugim strankama. Cijenim takav pristup. Poenta je to što smo na ovim izborima morali vidjeti gdje je crta i koliku podršku zapravo imamo, a onda da krenemo od te tačke. Znali smo da ćemo morati stupiti u koalicije u raznim gradovima jer neko mora formirati većinu. Rijetko je, odnosno nikad se ne desi, da neko dobije dovoljno predstavnika u gradskom vijeću da sam bude pobjednik i da onda diktira pravila igre. Mora se raditi s nekim kako bi se preuzela odgovornost i upravljalo gradom za dobrobit građana. Dakle, bilo da pobijedimo ili ne, ne možemo uzeti taj mandat koji su nam ljudi dali uz nadu da ćemo učestvovati u vlasti, i reći da želimo da budemo opozicija. Moramo biti s nekim, a pitanje je s

kim. Međutim, veliki dio našeg članstva je rekao da ćemo nastupati sami zauvijek. S druge strane je realnost – nama zaista treba pomoć, i sve dok definišemo svoje principe kao vodeće principe za sve unutar koalicije, i dok osmišljamo zajedničke programe koje pokušavamo da ostvarimo, po meni bismo trebali raditi sa strankama koje su nam najbliže u nekakvom intelektualnom i političkom smislu, a zatim formirati koaliciju i nastupiti zajedno 2022. godine. Dakle, u tom smislu bi moglo biti dobro za nas to što su oni pobijedili, što su znak promjene, što su posudili neke od naših ideja i nastupili s njima. To nam olakšava rad s njima. U tom smislu bi moglo biti dobro za nas, pa da se možda krećemo dalje i brže po pitanju promjena koje su potrebne ovoj zemlji. Sve je to u procesu. Oni su euforični zbog svoje pobjede i vidjet ćemo kako će se stvari razvijati i vlada formirati. Očekujem da će oni napraviti neke dobre stvari i naići na neke izazove, jer nije lako upravljati i nekad se i ne zna kakve kandidate imate i kako će se oni ponašati u raznim gradovima i situacijama. Pretpostavljam da je ovo samo početak priče i dvije godine su značajno vrijeme mada će proći jako brzo, i morat ćemo praviti neke izbore odnosno odluke u hodu.

Clark Curtis:

Mislim da si ovo već dobrim dijelom odgovorio. Treba li biti koalicija? Ona u suštini mora da bude po vašim uslovima. Želiš da vaše vrijednosti i ono što vi predstavljate budu dio te koalicije.

Mirsad Hadžikadić:

Da, to je jedini način da uđemo u neku koaliciju. Nisu to naši uvjeti u smislu pozicija koje želimo. To je normalna politika ovdje odnosno normalan stil – nećemo raditi s vama ako nam ne date poziciju državnog sekretara, ili tako nešto. Ili, u ovom određenom slučaju, da želim da dobijem određeni dio grada kojim ću upravljati odnosno kojom će naši ljudi upravljati. Mi to ne radimo. Ono što mi želimo kad govorimo o našim uvjetima jeste njegovanje naših principa – da se postavljaju ljudi koji posjeduju znanje na prave pozicije, stručnjaci, ljudi sa visokim integritetom, odgovorni ljudi. To su naši uvjeti i mi ćemo insistirati na tome, da.

Clark Curtis:

Da potvrdim pred rudu, a ako ne želiš to odgovoriti sada, u redu je. Kad je riječ o tvojim ambicijama da se kandiduješ za predsjednika 2022. godine, kako ove stvari utiču na tebe lično?

Mirsad Hadžikadić:

Pa, morat ću odlučiti je li to najbolje za državu. Vidjet ćemo koji kandidati će se pojaviti u naredne dvije godine i ima li neko ko može još bolje predstavljati ove ideje i boriti se za njih. Ali, neću se povući ako osjetim da je najbolje da se ja ponovo kandidujem. Ovo bi ponovo moglo biti i dobro i loše. Bilo bi loše ako bi koalicija imali dva, tri ili više njihovih kandidata, a dobra stvar bi bila ako odluče da je dobro podržati mene kao svog predstavnika odnosno kandidata, što bi značajno povećalo moje šanse. Koalicija također podrazumijeva manji broj kandidata, jer se pokušava dogovoriti međusobno. Mogu odlučiti da kandiduju vlastitog kandidata, ili da podrže nekog drugog. To će nas uvesti u odlučivanje da li im se pridružiti i napraviti petočlanu umjesto četveročlanu koaliciju. Ali, to je nešto o čemu će naše Predsjedništvo odlučivati. Ja ću iznijeti svoje mišljenje ali čak i uz to možda neće biti savršeno jasno koja je najbolja opcija.

Clark Curtis:

Samo još jedno pitanje jer znam da sam ti uzeo dosta vremena. Kad je riječ o Mostaru i lokalnim izborima tamo, koliko kandidata imate? Imate li kandidate za gradonačelnika i gradske vijećnike? Govorili smo o tome. Značaj Mostara je u tome što uopšte ima lokalne izbore nakon punih 12 godina.

Mirsad Hadžikadić:

Tako je, to je vrlo bitno. Imamo sedam kandidata. Mostar je zaista specifičan. Ima šest izbornih područja odnosno šest dijelova grada. To je skoro kao kad bismo Charlotte podijelili u šest područja. Recimo Myers Park, pa ljudi iz Myers Parka glasaju za svoje predstavnike u gradskom vijeću jer Myers Park ima pravo na tri člana. Dakle, Mostar ima šest tih područja, a ima i sedmo koje čini lista za cijeli grad pa će ljudi razmišljati o cijelom gradu a ne samo o svom gradskom području. Mislim da imamo sedam kandidata koji će se pojaviti u tri od tih sedam područja, ako

se dobro sjećam. Učinit ćemo sve što možemo da pokušamo dobiti bar jednog svog predstavnika. Bit će tu mnogo posla i potrebno je dosta novca koji mi očito nemamo. Naši kandidati su prilično mladi. Zapravo, pola je mladih. Četvero su vjerovatno mladi a ostali su zreliji. Vidjet ćemo kako ćemo proći. To će biti jako politizirano. Tamo su neki politički tajkuni koji poznaju sve i koji će pokušati da situaciju skrenu u jednom ili drugom smjeru. Mi smo otvoreni, naivni i samo želimo da uradimo najbolje što znamo s onim što imamo i ponuditi slobodno rješenje i ljude koji nisu opterećeni prošlošću i koji taj grad posmatraju kao ono što bi on trebao da bude, a to je grad za sve svoje građane, dobro integrisan, u kojem ljudi rade jedni s drugima da obnove ekonomiju koja treba da se obnovi. Mostar je nekada bio ekonomski motor, a sad je skoro uništen i turizam je vjerovatno jedina industrija u njemu koja se realizuje na smislen način. Covid-19 je i to uništio. Nacionalne stranke su podijelile grad na zapadnu i istočnu stranu tako da su Hrvati na zapadnoj a Bošnjaci na istočnoj strani. Interesanto je, na primjer, da kad igra hrvatska reprezentacija, ako pobijedi, ljudi sa zapadne strane pucaju na ljude sa istočne strane – tako to oni slave. To je takođe grad gdje imate dvije škole pod jednim krovom i gdje su učenici podijeljeni u dvije grupe na osnovu njihove etničke pripadnosti odnosno religije. To je grozno. To je grad koji je bio grad kulture, humora i slobodnog duha, koji je bio jedno od najljepših mjesta na zemlji po tome kako su ti ljudi posmatrali jedni druge. A sada je došlo do tačke kada neki od njih čak nikada ne prelaze u drugu polovicu grada odnosno nikada ne prošetaju drugom polovicom grada i nikada ne pređu preko mosta. To je tužna situacija, i mi pokušavamo da budemo dio novih snaga koje će to popraviti. Vidjet ćemo. Danas smo mnogo razgovarali, prijatelju.

Clark Curtis:

Znam. Kad je riječ o kandidatima, imate li kandidata za gradonačelnika u Mostaru ili su sve to kandidati za gradsko vijeće?

Mirsad Hadžikadić:

Oprosti, to si već pitao. Ne, u Mostaru se ne glasa za kandidata za gradonačelnika, nego na osnovu snage uspjeha na izborima, stranke koje imaju najviše predstavnika će onda imati priliku

da imenuju gradonačelnika. Ne sjećam se sada da li gradonačelnik mora da bude izabran od svih kandidata za gradske vijećnike, ili može biti neko izvana. Ne sjećam se tog dijela. Ali, ne. Glasa se i izabiru se gradski vijećnici, a gradski vijećnici zatim imenuju gradonačelnika iz stranke koja ima većinu odnosno iz koalicije koja ima većinu mjesta.